

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 75Ek/635/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120277026
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 08. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Veronika Šuchová LL.M
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2021:6120277026.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: KOMUNÁLNA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefánikova 17, 81105 Bratislava, IČO: 31 595 545, v konaní zastúpený: Mgr. Dalibor Tverďák, advokát so sídlom Krmanova 1, 040 01 Košice - Staré Mesto, proti povinnému: X. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. trieda XXX/X, XXXXX T. - X., v konaní zastúpený: JUDr. Lukáš Kovanič, advokát so sídlom Kmeťova 24, 040 01 Košice, v exekúcii vedenej pred súdnym exekútorom: JUDr. Jaroslavom Delfinym, so sídlom exekútorského úradu: Pražská 4, 040 11 Košice, IČO: 42 322 723, pod č. 395EX 194/20, o vymoženie 17.134,- Eur s príslušenstvom, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, rozhodujúc o sťažnosti povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 75Ek/635/2020 zo dňa 23. júna 2020, takto

rozhodol:

I. Súd sťažnosť povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 75Ek/635/2020 zo dňa 23. júna 2020 **z a m i e t a**.

II. Súd oprávnenému **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov právneho zastúpenia v súvislosti so sťažnosťou povinného vo výške 214,91 Eur.

o d ô v o d n e n i e :

1. Dňa 23.06.2020 vydal Okresný súd Banská Bystrica konajúc vyšším súdnym úradníkom uznesenie pod sp. zn. 75Ek/635/2020, ktorým vo výroku I. zamietol návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa § 61I ods. 3 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“) a vo výroku II. priznal oprávnenému nárok na náhradu trov právneho zastúpenia za podanie vyjadrenia k návrhu povinného na zastavenie exekúcie vo výške 214,91 Eur.

2. Svoje rozhodnutie odôvodnil tak, že oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 02.04.2020 domáhal od povinného vymoženia pohľadávky vo výške 17.134,- Eur s príslušenstvom na základe exekučných titulov - 1) Rozsudku Okresného súdu Košice II, sp. zn. 10C/18/2018, zo dňa 20.06.2019, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 13.02.2020 a vykonateľnosť dňa 29.03.2020 a 2) Rozsudku Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 6Co/240/2019, zo dňa 28.01.2020, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 13.02.2020 (ďalej len „exekučný titul“). Dňa 22.04.2020 súd vydal poverenie na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi JUDr. Jaroslavovi Delfinymu, so sídlom exekútorského úradu: Pražská 4, 040 11 Košice, IČO: 42 322 723, ktorý exekúciu vedie pod č. 395EX 194/20. V priebehu konania predložil súdny exekútor súdu návrh povinného na zastavenie exekúcie. Preskúmaním návrhu bolo súdu preukázané, že povinný podal návrh na zastavenie exekúcie v zákonom stanovenej 15-dňovej lehote. Povinný v návrhu na zastavenie exekúcie uviedol, že exekúcia musí byť zastavená z dôvodu, že sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu. Namietol formálne náležitosti Upovedomenia o začatí exekúcie zo dňa 15.05.2020. Uviedol, že z tohto protokolu sa nedá zistiť, či exekučné tituly nadobudli vykonateľnosť. Z uvedeného spochybňuje predložené exekučné tituly. Ďalším dôvodom na zastavenie exekúcie je podanie dovolania na Okresnom súde Košice II, v

ktorom požiadal o odklad vykonateľnosti, resp. právoplatnosti exekučného titulu, pričom skonštatoval, že vykonaním exekúcie pred rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky o podanom dovolaní by mohlo dôjsť k zmareniu významu a účinkov podaného dovolania. Kópiu predmetného dovolania priložil k návrhu na zastavenie exekúcie. Poukázal na to, že zastavením exekúcie, resp. jej odkladom do času rozhodnutia Najvyššieho súdu o podanom dovolaní, nevznikne oprávnenému žiadna ujma vzhľadom na pre neho zanedbateľnú výšku vymáhaného nároku. Povinný Ďalej tvrdil, že je nemajetnou fyzickou osobou, ktorá nevlastní žiaden majetok, avšak pracuje, a navyše je spotrebiteľom, voči ktorému je vymáhaný nárok zo spotrebiteľskej zmluvy. Poukázal na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 19.05.2004, č. k. III. ÚS 60/04-70, podľa ktorého je na rozhodnutí súdu, aby podľa celého stavu veci spravodlivo zvážil pomer rizika nepriaznivých následkov spôsobených prípadným neodložením exekúcie povinnému, pričom uviedol, že je namieste exekúciu prinajmenšom nateraz zastaviť, resp. povoliť jej odklad. Oprávnený nesúhlasil so zastavením exekúcie. Upovedomenie o začatí exekúcie zo dňa 15.05.2020 považuje za bezchybné. K námietke povinného ohľadom podaného dovolania uviedol, že ich považuje za bezpredmetné pre účely vedenia exekúcie, nakoľko Dovolanie má odkladný účinok len v prípade, že bolo podané proti rozhodnutiu vydanému v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky, čo však nie je predmetom vedeného konania. K argumentu o tržbách oprávneného, oprávnený uviedol, že nedôvodným zastavením alebo odkladom exekúcie vznikne škoda každému oprávnenému subjektu, o ktorého pohľadávke je rozhodnuté právoplatným súdnym rozhodnutím. Navyše oprávnený je subjektom, ktorý podniká v odvetví poistenia, a v prípade, že by poisťovňa nemala dostatok finančných prostriedkov, nemohla by plniť základnú povinnosť vyplývajúcu z poistných zmlúv - t. j. plniť poistné plnenie oprávneným subjektom. Oprávnený tiež poukázal na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 07.09.2019, sp. zn. II ÚS 633/2016, podľa ktorého nie je predmetom exekučného konania skúmať oprávnenosť pohľadávky, pretože o hmotnoprávných nárokoch sa rozhoduje v základnom konaní. Za podanie vyjadrenia k návrhu na zastavenie exekúcie si uplatnil nárok na ich náhradu vo výške 214,91 Eur. Vyšší súdny úradník napadnuté uznesenie odôvodnil tým, že po preskúmaní návrhu na vykonanie exekúcie a predložených exekučných titulov mal nesporne preukázané, že ku dňu začatia exekúcie mal povinný voči oprávnenému neuhradený dlh vo výške 17.134,00 Eur s príslušenstvom v zmysle exekučných titulov. Exekúcia a aj exekučné konanie sa teda začalo dôvodne. Námietku týkajúcu sa nedostatkov Upovedomenia o začatí exekúcie súd vyhodnotil ako nedôvodnú, pretože predložený protokol obsahuje všetky náležitosti uvedené v ustanovení § 61a ods. 1 Exekučného poriadku. Vykonateľnosť exekučného titulu nie je podstatnou náležitosťou, ktorá by mala byť vyslovene uvedená v upovedomení o začatí exekúcie. Vykonateľnosť rozhodnutia súdu súd skúma pri posudzovaní návrhu na vykonanie exekúcie, pričom len na podklade takéhoto rozhodnutia je súd oprávnený vydať poverenie pre súdneho exekútora, ktorý následne vedie exekúciu. Súd mal pri posudzovaní návrhu na vykonanie exekúcie nesporne preukázané, že exekučné tituly sú riadne právoplatné a vykonateľné. Námietku povinného týkajúcu sa podaného dovolania súd rovnako vyhodnotil ako nedôvodnú, nakoľko podanie dovolania v tomto prípade nemá samo osebe žiaden vplyv na vykonateľnosť a právoplatnosť exekučného titulu, nemá suspenzívny účinok a teda podanie dovolania nezakladá odklad vykonateľnosti ex offico. V konaní nebolo preukázané, že by dovolací súd odložil vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia a že vymáhaná pohľadávka sa netýka nároku zo zmenky alebo nároku zo spotrebiteľskej zmluvy. K nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 19.05.2004, č. k. III. ÚS 60/04-70, podľa ktorého je na rozhodnutí súdu, aby podľa celého stavu veci spravodlivo zvážil pomer rizika nepriaznivých následkov spôsobených prípadným neodložením exekúcie povinnému, súd uvádza, že v čase rozhodovania Ústavného súdu Slovenskej republiky bol účinný Exekučný poriadok v znení zákona č. 589/2003 Z. z., pričom podľa vtedajšieho ustanovenia § 56 o odklade exekúcie rozhodoval súd. Podľa § 61h Exekučného poriadku v aktuálnom znení však o odklade exekúcie rozhoduje súdny exekútor. Keďže v konaní nebol preukázaný žiadny z dôvodov, pre ktoré by mala byť exekúcia zastavená, súd návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol a oprávnenému priznal nárok na náhradu trov právneho zastúpenia v súvislosti s vypracovaním vyjadrenia k návrhu na zastavenie exekúcie vo výške 214,91 Eur, ktoré budú vymáhané na základe dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie vydanom po právoplatnosti napadnutého uznesenia.

3. Súd napadnuté uznesenie právne odôvodnil ustanoveniami § 61k ods. 1, ods. 2, § 61l ods. 3, ods. 4, § 61a ods. 1, § 200, § 61n ods. 1 písm. d), § 195, § 199a ods. 1, § 199d ods. 1, § 199e Exekučného poriadku, ustanovením § 444 ods. 4 zákona č. 160/2015 z.z. Civilného sporového poriadku v platnom znení (ďalej aj ako „CSP“) a ustanoveniami § 10 ods. 2, § 13a ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „Vyhláška“).

4. Proti uzneseniu vyššieho súdneho úradníka, ktoré bolo právnomu zástupcovi povinného doručené do elektronickej schránky dňa 08.07.2020 podal povinný prostredníctvom svojho právneho zástupcu sťažnosť dňa 16.07.2020. Súd preto konštatuje, že sťažnosť bola podaná včas.

5. V podanej sťažnosti povinný navrhuje, aby exekučný súd napadnuté uznesenie zrušil a exekúciu zastavil. Opätovne uvádza, že bolo podané dovolanie na Najvyšší súd Slovenskej republiky, v ktorom požiadal o odklad vykonateľnosti exekučných titulov. Exekučné tituly považuje za právne neudržateľné, arbitrárne a zásadne rozporné s dlhodobou ustálenou rozhodovacou činnosťou najvyšších súdnych autorít, ktorá skutočnosť vedie povinného k presvedčeniu, že Exekučný titul musí byť a bude zrušený. Poukazuje na necitlivosť exekučného súdu, keď nezisťoval stav konania na Najvyššom súde Slovenskej republiky ale len konštatoval že exekučné tituly sú vykonateľné a preto nevidel dôvod na zastavenie exekúcie a jej vedenie spriechnil. Navyše keď sa jedná o nárok, ktorý spadá pod ochranu spotrebiteľa. Nesúhlasí s tvrdením o tom, že povinný v konaní uviedol, že sa jedná o nespotrebitel'ský nárok. Prečo oprávnený v návrhu na vykonanie exekúcie označil nárok ako nespotrebitel'ský nevie uviesť. Z odôvodnenia Rozsudku Krajského súdu v Košiciach č.k. 6Co/240/2019 zo dňa 28.01.2020 vyplýva, že ide o osobitný nárok poisťovateľa, vyplývajúci z poistného vzťahu, založeného poistnou zmluvou. Poistná zmluva je celkom nepochybne spotrebiteľskou zmluvou a vymáhaný nárok je preto nárokom zo spotrebiteľskej zmluvy. Označuje chybné odôvodnenie napadnutého uznesenia v tejto časti a poukazuje na to, že z tohto dôvodu je napadnuté uznesenie arbitrárne a preto je potrebné ho zrušiť. Každý má právo, aby rozhodnutia súdu boli zdôvodnené a presvedčivé. Výrok súdu je koncentrovaným vyjadrením jeho záverov vykonaných v priebehu celého konania. A tieto požiadavky napadnuté uznesenie neboli podľa povinného splnené. Povinný sa nestotožňuje s odôvodnením napadnutého uznesenia týkajúcim sa Upovedomenia o začatí exekúcie. Podľa jeho názoru tento protokol musí obsahovať údaj o vykonateľnosti exekučného titulu. Pokiaľ ho neobsahuje, nezakladá účinky v zmysle ustanovení exekučného poriadku. Ak je totiž od počiatku vedená exekúcia na základe rozhodnutia, ktoré neobsahuje základné obligatórne náležitosti, je zaťažená vadou nezákonnosti celá exekúcia, pričom sa zároveň povinnému odníma možnosť realizácie jeho procesných práv a uplatňovania efektívnej obrany povinného v exekučnom konaní, voči ktorému nastupujú právne účinky spojené s vydaním upovedomenia, hoci v konaní vydané upovedomenie je paaktom.

6. Súdu bolo vo veci zaslané vyjadrenie oprávneného, ktorý nesúhlasí so sťažnosťou povinného. Podanú sťažnosť považuje len za účelové konanie povinného v snahe o oddialenie, prípadne zmarenie prebiehajúceho exekučného konania. Napadnuté uznesenie považuje za správne a poukazuje na to, že pohľadávka bola priznaná právoplatným súdnym rozhodnutím. K argumentu povinného o podanom dovolaní uvádza, že v konaní nebolo preukázané, že kedy a akým spôsobom sa dovolací súd s jeho žiadosťou o odklad vykonateľnosti vypořiadal. V uvedom smere je bremeno procesnej aktivity jednoznačne na strane povinnom. Podanie dovolania totižto nemá vplyv na prebiehajúce exekučné konanie. K náležitostiam Upovedomenia o začatí exekúcie zo dňa 15.05.2020 oprávnený uvádza, že tento protokol obsahuje riadne označenie exekučného titulu. Exekučný titul je označený presne a plne v súlade so zákonom. Zároveň poukazuje na to, že na tento argument nemožno vzťahovať dôvod zastavenia exekúcie podľa ustanovenia § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku. K uplatneniu nároku z pohľadu či spadá pod ochranu spotrebiteľa uvádza, že exekučným titulom priznaná pohľadávka je zákonným nárokom podľa § 12 ods. 1 písm. a) zákona č. 381/2001 Z.z.: „Poisťovateľ má proti poisťníkovi nárok na náhradu poistného plnenia alebo jeho časti, ktoré za neho vyplatil z dôvodu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla, ak spôsobil škodu úmyselne alebo ak viedol motorové vozidlo pod vplyvom návykovej látky.“ Povinný si uplatnil nárok na náhradu poistného plnenia s odkazom na zákon č. 381/2001 z.z., a to z dôvodu, že povinný viedol motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu, pričom zapríčinil vznik dopravnej nehody. Oprávnený ako poisťovateľ uhradil poškodenú náhradu škody a túto sumu si následne nárokoval v súdnom konaní. Právo na náhradu vyplateného poistného plnenia priznáva poisťovateľovi zákon, tj. nemôže sa v danom prípade jednať o spotrebiteľský spor. K argumentu povinného uvedenému v bode č. 38 rozsudku Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 6Co/240/2019, zo dňa 28.01.2020 oprávnený uvádza, že bol vytrhnutý z kontextu. V zmysle bodu 38. „Nárok upravený v tomto ustanovení nie je nárokom na náhradu škody vzniknutej poškodenému (nie je odvodeným nárokom od práva poškodeného) proti tomu, kto škodu spôsobil; ide o osobitný nárok poisťovateľa, vyplývajúci z poistného vzťahu, založeného poistnou zmluvou. Nemožno ho stotožňovať s nárokom na náhradu škody podľa Občianskeho zákonníka, preto z tohto dôvodu v konaní o náhrade vyplatených súm, vyplývajúcich z poistenia, nie je súd oprávnený aplikovať ust. § 450 OZ o znížení náhrady škody z

dôvodov hodných osobitného zreteľa. Ust. § 12 zák. č. 381/2001 Z.z. je podkladom pre uplatnenie práva výlučne pre poisťovateľa, ktorý môže, ale nemusí znížiť požadovanú náhradu. V každom prípade však môže uplatniť poisťné náhrady iba vo výške, ktoré sám zaplatil. Zároveň však výkon práva z ust. § 12 zák. č. 381/2001 Z.z., pokiaľ pôjde o výkon práva vyplývajúceho z občianskoprávných vzťahov, nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi (§ 3 ods. 1 OZ).“ Z uvedeného vyplýva, že krajský súd jednoznačne konštatoval, že v danom prípade sa jedná o osobitný nárok na náhradu poisťného plnenia, ktorý je odlišný od nároku na náhradu škody upravenom v Občianskom zákonníku, pričom podkladom, t.j. právnym titulom uplatneného nároku je ust. § 12 zák. č. 381/2001 Z.z., t.j. jedná sa o nárok zákonný. (obdobne poukázal aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/326/2009) Dotknutý nárok, ktorého právnym titulom je zákon, nemôže mať spotrebiteľský charakter. V závere konštatuje, že odôvodnenie napadnutého uznesenia považuje za dostatočné a zrozumiteľné. V zmysle ustálenej judikatúry nie je povinnosťou súdu dať odpoveď na každú otázku nastolenú účastníkom konania, ale postačuje uvedenie náležitých dôvodov, na ktorých je rozhodnutie založené. Oprávnený si uplatnil trovy právneho zastúpenia za jeden úkon právnej služby v tomto exekučnom konaní, a to za Vyjadrenie oprávnenej k sťažnosti povinnej vo výške 214,91 Eur.

7. V zmysle § 202 ods. 1 druhá veta Exekučného poriadku, prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

8. V zmysle § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

9. V zmysle § 239 ods. 1 CSP, proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. V zmysle ods. 2 uvedeného ustanovenia, sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

10. V zmysle § 250 ods. 1 CSP, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

11. V zmysle § 202 ods. 2 Exekučného poriadku písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietá sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

12. V zmysle § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, b) exekučný titul bol zrušený, c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2), d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

13. V zmysle § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

14. V zmysle § 61l ods. 3 prvá veta Exekučného poriadku, ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne.

15. V zmysle § 61a ods. 1 písm. b) Exekučného poriadku, upovedomenie o začatí exekúcie musí popri náležitostiach podľa § 61 ods. 1 obsahovať označenie exekučného titulu a orgánu, ktorý ho vydal.

16. V zmysle § 4 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z., poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poisťnej zmluve.

17. V zmysle § 12 ods. 1, písm. a) zákona č. 381/2001 Z.z., poisťovateľ má proti poisťníkovi nárok na náhradu poisťného plnenia alebo jeho časti, ktoré za neho vyplatil z dôvodu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla, ak spôsobil škodu úmyselne alebo ak viedol motorové vozidlo pod vplyvom návykovej látky.

18. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 249 CSP a dospel k záveru, že sťažnosť povinného nie je dôvodná. Súd v rozhodnutí vydanom vyšším súdnym úradníkom v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností vyvodil správny právny záver. Keďže ani v priebehu konania o sťažnosti sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, súd musel sťažnosť povinného ako nedôvodnú zamietnuť.

19. Napriek zneniu ustanovenia zákona citovaného v bode 11. odôvodnenia, sudca nad rámec uvedeného k argumentácii povinného ohľadom účinkov podaného dovolania, neuplatnenia spotrebiteľského práva pri prejednávaní jeho prípadu a namietaných náležitostí Upovedomenia o začatí exekúcie zo dňa 15.05.2020 uvádza, že ustanovenie § 61k ods. 1 Exekučného poriadku taxatívne vymenúva dôvody, pre ktoré súd exekúciu zastaví, pričom povinný, ako nositeľ dôkazného bremena k svojim tvrdeniam, musí v návrhu na zastavenie exekúcie uviesť okolnosti, ktoré podľa neho, po vzniku exekučného titulu, spôsobili zánik vymáhaného nároku, zrušenie exekučného titulu alebo iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

20. Sudca v sťažnostnom konaní po preskúmaní napádaného rozhodnutia nevzhladol nesprávne zistenie skutkového stavu, ani nesprávne právne posúdenie veci a dospel k záveru, že vyšší súdny úradník postupoval v súlade so zákonom, keď na podklade dôvodov uvádzaných povinným, jeho návrh na zastavenie exekúcie ako nedôvodný zamietol. Vyšší súdny úradník správne vyhodnotil skutkový stav veci na tom podklade, že exekučný titul - Rozsudok Okresného súdu Košice II, sp. zn. 10C/18/2018, zo dňa 20.06.2019, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 13.02.2020 a vykonateľnosť dňa 29.03.2020 a Rozsudok Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 6Co/240/2019, zo dňa 28.01.2020, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 13.02.2020 je spôsobilým exekučným titulom na vedenie exekúcie, a že sa exekúcia v prospech oprávneného začala dôvodne, keď povinný neunesol dôkazné bremeno ohľadom svojho tvrdenia o existencii skutočností brániacich vykonateľnosti exekučného titulu. Sudca dopĺňa, že samotné podanie dovolania voči rozhodnutiu odvolacieho súdu, ani podanie návrhu na odklad vykonateľnosti exekučného titulu samo o sebe nie je dôvodom na zastavenie exekúcie. Zrušenie exekučného titulu síce predstavuje obligatórny dôvod zastavenia exekúcie v zmysle § 61k ods. 1 písm. b) Exekučného poriadku, avšak v danom prípade doteraz k zrušeniu exekučného titulu neprišlo, pričom zákon rovnakú právnu silu smerujúcu k zastaveniu exekúcie nepriznáva „len“ potenciálnej hrozbe zrušenia exekučného titulu. Sudca tak vyhodnotil, že podanie dovolania nie je inou skutočnosťou brániacou vymáhateľnosti exekučného titulu a zároveň nie je dôvodom na zastavenie dôvodne začatej exekúcie. V prípade ak zákon pripúšťa možnosť podania mimoriadneho opravného prostriedku proti právoplatnému a vykonateľnému rozhodnutiu súdu, podanie takéhoto dovolania nemá vplyv na vykonateľnosť exekučného titulu, nemá suspenzívny účinok a teda nezakladá ex offo odklad vykonateľnosti exekučného titulu. V tomto exekučnom konaní je podkladom pre vykonanie exekúcie vykonateľný exekučný titul, ktorý nebol zrušený, pričom exekučný súd nepreskúmava vecnú správnosť exekučného titulu. Podanie dovolania nie je okolnosťou, ktorá bráni vymáhateľnosti exekučného titulu, čo vyplýva aj z ustálenej judikatúry a rozhodovacej činnosti súdov napríklad z rozhodnutí Ústavného súdu SR sp. zn. PL. ÚS 21/2000, sp. zn. I. ÚS 5/2000 a sp. zn. II. ÚS143/2002. K argumentu povinného o tom, že exekučný súd má ex offo skúmať, či už bolo rozhodnuté o mimoriadnom opravnom prostriedku uvádza, že konanie o návrhu povinného na zastavenie exekúcie je návrhovým konaním, kde dôkazné bremeno tvrdenia je na povinnom. Teda musí byť prioritne v záujme povinného, aby pokiaľ došlo k rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky túto skutočnosť v konaní preukázal. Pokiaľ tak neurobí, znáša následky so svojou nečinnosťou sám. A toto nemôže byť pričítané exekučnému súdu. Navyše účelom sporového konania je zachovať rovnosť strán v konaní. Súd môže totižto konať len na návrh a v rozsahu, ktorý je vymedzený navrhovateľom (v danom prípade povinným). Keďže nosnou argumentáciou povinného bola skutočnosť, že podal mimoriadny opravný prostriedok, je teda jeho povinnosťou konajúcemu súdu oznámiť, či došlo alebo nedošlo k posunu pri jeho prejednávaní. Povinný nemôže preniesť jeho zodpovednosť na súd.

21. Exekučný súd nesmie v súčasnosti prejudikovať, či po rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky skutočne dôjde k zrušeniu exekučného titulu. V čase rozhodovania exekučného súdu je exekučný titul vykonateľný a keďže nie je daný žiadny zákonný dôvod na zastavenie exekúcie, súd nemôže postupovať inak. Sudca dodáva, že za daného skutkového stavu, keď oprávnený disponuje právoplatným a vykonateľným exekučným titulom, ktorý nebol zrušený, pričom na „zrušenie“

exekučného titulu nepostačuje tvrdenie povinného o podaní dovolania, súd nemôže oprávnenému odoprieť právo domáhať sa súdnej ochrany pri výkone priznaného práva. Sudca v súlade s právnym názorom vyššieho súdneho úradníka konštatuje, že na zastavenie exekúcie neboli splnené a povinným preukázané zákonné podmienky, pričom zastavením exekúcie za súčasného skutkového stavu by boli porušené práva oprávneného na poradie výkonu exekúcie, ktoré mu podaním návrhu na vykonanie exekúcie prislúcha.

22. Súd námietku povinného týkajúcu sa náležitostí Upovedomenia o začatí exekúcie vyhodnocuje ako nedôvodnú. Vyšší súdny úradník správne dospel k záveru, že označenie dátumu vykonateľnosti exekučného titulu nie je možné chápať ako nedostatok obligatórnych náležitostí upovedomenia o začatí exekúcie. Zákon jasne stanovuje, že v tomto protokole musí súdny exekútor označiť exekučný titul a orgán, ktorý ho vydal. Pri súdnych rozhodnutiach platí, že sa označujú druhom rozhodnutia, orgánom ktorý ho vydal, č.k., príp. spisovou značkou (pokiaľ sú vyhotovené elektronicky) a dátumom vydania. Uvedené skutočnosti boli splnené. Skutočnosť, že pri označení rozhodnutia chýbal údaj o jeho vykonateľnosti nemôže byť brané za taký nedostatok, ktorý by spôsobil zrušenie jeho účinkov. Vykonateľnosť rozhodnutia je totižto jeho vlastnosť. Túto vlastnosť rozhodnutie bude mať bez ohľadu na to, či bude v písomnom styku spomenutá alebo nie. Navyše keď je zisiteľná z registra doložiek právoplatností a vykonateľností, ktoré sú verejne dostupné.

23. K námietke povinného o tom, že sa jedná o spotrebiteľský nárok súd uvádza, že z obsahu spisu vyplýva, že uplatnený nárok je zákonným nárokom v zmysle ustanovenia § 12 ods. 2 písm. a) zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Tento nárok je postihovým právom, tzn. poisťovňa ho môže uplatniť aj proti iným subjektom, na ktoré sa vzťahuje poistenie zodpovednosti, než je poisťník (čiže osoba, ktorá uzatvorila poistnú zmluvu). Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poistnej zmluve. Zákon výslovne nevymedzuje okruh osôb, ktoré treba považovať za osoby poistené. Úmyslom zákonodarcu bolo vymedziť okruh osôb, ktorých zodpovednosti sa poistenie týka, čo najširšie. Tomu zodpovedá aj samotné znenie ustanovení a § 4 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z., obsahom ktorého nie je taxatívny výpočet osôb, na ktoré sa vzťahuje povinné zmluvné poistenie. Okruh týchto subjektov je tu určený univerzálne tak, že poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každú osobu za predpokladu, že je daná jej zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Žiadnu výnimku z okruhu osôb v závislosti na tom, či niektorá osoba zodpovedá na základe objektívnej zodpovednosti podľa § 427 a nasl. OZ alebo zodpovednosti založenej na zavinení v zmysle § 420 OZ, zákon neupravuje. To znamená, že poisteným podľa tohto zákona je nielen prevádzkovateľ a ďalšie osoby zodpovedajúce za škodu podľa § 427 a nasl. OZ, ale aj osoby zodpovedajúce za škodu za podmienok uvedených v ustanovení § 420 OZ, ktorou môže byť napr. aj vodič vozidla. (Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 4 Cdo 54/2009 zo dňa 31.08.2010). Z uvedeného vyplýva, že sa jedná o osobitný nárok, ktorý vyplýva priamo zo zákona bez ohľadu na to, voči komu sa uplatňuje. Navyše keď tento nárok nie je odvodeným nárokom z poistnej zmluvy.

24. V súvislosti s prejavom nespokojnosti povinného s napadnutým rozhodnutím sudca poukazuje na to, že obsahom základného práva na súdnu a inú právnu ochranu a práva na spravodlivé súdne konanie nie je záruka, že rozhodnutie súdu bude spĺňať očakávania a predstavy účastníka konania. Aj stabilná rozhodovacia činnosť ústavného súdu (II. ÚS 4/94, II. ÚS 3/97, I. ÚS 204/2010) rešpektuje názor, podľa ktorého nemožno právo na súdnu ochranu stotožňovať s procesným úspechom, z čoho vyplýva, že všeobecný súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom účastníkov konania vrátane ich dôvodov a námietok. Súd je však povinný na tieto procesné úkony primeraným, zrozumiteľným a ústavne akceptovateľným spôsobom reagovať v súlade s platným procesným poriadkom, a to aj pri rešpektovaní druhu civilného procesu, v ktorom účastník konania uplatňuje svoje nároky alebo sa bráni proti ich uplatneniu, prípadne štádia civilného procesu (IV. ÚS 329/04, II. ÚS 106/05, III. ÚS 32/07, III. ÚS 302/09, III. ÚS 75/2010), čomu podľa názoru sudcu učinil konajúci vyšší súdny úradník napadnutým uznesením zadosť.

25. Sudca tak dospel k záveru, že vyšší súdny úradník postupoval správne a v súlade so zákonom, keď v danej veci zamietol návrh povinného na zastavenie exekúcie z dôvodu, že povinný nepreukázal dôvody na zastavenie exekúcie a súčasne súd ani ex offo nezistil existenciu dôvodov na zastavenie exekúcie. Keďže vyšší súdny úradník rozhodol v súlade s ustálenou judikatúrou, súd sa nemohol stotožniť s

názormi povinného uvádzanými v sťažnosti. S poukazom na uvedené má súd za to, že neboli zistené žiadne skutočnosti brániace vymáhateľnosti exekučného titulu, pričom súd nezistil ani žiadny iný dôvod na zastavenie exekúcie a preto sťažnosť povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 75Ek/635/2020 zo dňa 23.06.2020 ako nedôvodnú zamietol.

26. Keďže povinný inicioval návrhom na zastavenie exekúcie exekučný spor s oprávneným, súd rozhodoval v súlade s § 199d a nasl. Exekučného poriadku aj o náhrade trov exekučného konania s tým súvisiacich.

27. V zmysle § 199a ods. 1 Exekučného poriadku, trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

28. V zmysle § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

29. V zmysle § 199e vety prvej a druhej po bodkočiarku Exekučného poriadku ak je zástupcom oprávneného alebo povinného advokát, odmena za právne zastúpenie sa nahrádza podľa ustanovení o tarifnej odmene (§ 9 až 14 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov). Do začatia exekúcie má oprávnený nárok na náhradu trov právneho zastúpenia najviac vo výške odmeny za dva úkony právnej služby.

30. Súd preto v zmysle § 199a ods. 1 Exekučného poriadku priznal oprávnenému nárok na náhradu trov sťažnostného konania v súvislosti s jeho vyjadrením k sťažnosti v súlade s vyššie citovanými ustanoveniami Exekučného poriadku a vyhlášky č.655/2004 Z.z. spočívajúcich z trov právneho zastúpenia spolu v sume 214,91 Eur (súd vychádzal z tarifnej hodnoty veci vo výške 17.134,- Eur, pričom výška odmeny za jeden úkon právnej služby je podľa § 13a ods. 2 písm. c) vyhlášky vo výške 168,47 Eur + 1x režijný paušál á 10,62 Eur + 20% DPH).

31. Vzhľadom na vyššie uvedené považoval súd trovy právneho zastúpenia oprávneného spojené v súvislosti s vyjadrením k sťažnosti povinného za preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré mu vznikli v súvislosti so sťažnosťou povinného, a preto o ich náhrade rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku II. tohto uznesenia. Trovy konania, ktoré boli oprávnenému priznané týmto rozhodnutím, budú od povinného vymáhané na základe dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné podať odvolanie. (§ 202 ods. 3 Exekučného poriadku).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).